

pa je takoj z velikim bankovcem dobro plačal. Nato so prihiteli vsi ostali natakariji, in vsak je želel dobiti zaušnico in za njo lep bankovec. Konečni razbil je povrhu še vsa zrcala (špegle) ter polil svilen obleko blagajničarice (kasirke) s črnilom, a poravnal je to poškodbo z bankovcem za 100 kron. Pa ta potrata mu še ni bila dovolj. Vrgel je nekaj stotakov na krožnik, razrezal in razcapal, polil z jesihom ter jih nato pojedel. Tega čudnega norca so sicer nakrat prijeli, ker pa je znal dokazati, odkod da ima denar, so ga morali spet spustiti. Ko je dedščina šla na koncu, kupil si je revolver ter se usmrtil. Pri njem so našli samo še 14 vinarjev. — Bog daj norcem pamet, pijancem pa denarja!

Velikanski požar skladišča je bil ob pristanišču na železnici Jersey City v Ameriki. Zgorelo je tudi več ladij. Škoda se ceni na 75 milijonov tolarjev.

Fajmošter je streljal na škofa v Pforzheimu na Nemškem. Župnik dr. Rieger imel je do svojega škofa dr. Norberja neko staro jezo in nedavno se je hotel nad njim maščevati. Streljal je nanj z revolverjem, a zadel ga ni. Župnika so proglasili za blaznega.

Nov gorski predor. Dne 31. maja t. l. so slovensko praznovali prevrtanje bohinjkega predora (tunela), kise po pravici sme šteti med največje alpske predore.

72 hiš pogorelo je dne 16. maja t. l. v Št. Mihelu na Kranjskem. Razun hiš je požar uničil tudi cerkev in mnogo gospodarskih poslopij.

Zvit kaznjenc. Na posebno zvit način pobegnil je kaznjenc Ledwos iz ječe v Krakovu. Nalašč se je sporekel s paznikom, kateri ga je nato v posebno celico zaklenil, v kateri je bil čisto sam. Tamkaj je izpraskal vratne tečaje. Prejšno soboto prišli so dimnikarji, ki so imeli vse dimnike dotičnega poslopja popraviti. Ko so bili dimnikarji pri svojem delu, očrnil je Ledwos lice in oblačila, škornje je tako priredil, da so imeli obliko šolnov (šlap), iz knjež si je napravil pas, od klobuka pa si je odrezal streho; tako je bil ves dimnikarju podoben. Nato je odignil vrata iz tečajev ter šel brez ovir mimo straže in paznikov in vratar mu je še celo postrežljivo odprla vrata, da je prišel tem hitreje na prosto. Kakor se pravi, nimajo o njem dosedaj še nobene vesti.

Menihi so se stepli v samostanu na „sveti gori Sion“ v Palestini in sicer zato, ker so zraven ruskih menihov bivali tudi grški, ki so nasproti Rusom hitro izražali svoje simpatije do Japoncev.

Angleži v Tibetu. Kakor se glase različna poročila, se angležki ekspediciji v Tibetu ne godi posebno dobro. Akoravno so v začetku naglo zavzeli nekaj bolj ali manje važnih mest, vendar imajo sedaj velikim naporom tista braniti, da jih ne izgubijo. Buri jih menda še niso naučili dovolj manire, zato si še večih izkušenj.

Detomor. V št. Lovrencu v Mürztalu je neka ženska pred sedmimi tedni svoje novorojeno dete na gori zakopala. Domač pes je mrliča izvohal, ga

izkopal ter nekatere kosti domu v kuhinjo prinesel. Sumljivo deklo so sodniki izročili.

Strahovita burja divjala je dne 23. maja v okolici mesta Padova na Laškem. Razdjala je mnogo hiš ter pokončala skoraj vsa polja in nasade. Veliko oseb je mrtvih in ranjenih.

15 parov dvojčkov. V mestu Chester (r. Šestr) na Angležkem je nedavno umrl mož po imenu John Jonas, ki je bil oče petnajsterih parov dvojčkov. Za vsem mu je porodila njegova žena 33 otrok in med temi je bilo 15 parov dvojčkov. — Pa zopet en presnet „kampelc!“

36 let od lastnega očeta zaprt je bil neki kmečki sin blizu Bruselja v Belgiji. Ko je pred 36 leti izginil, so ljudje mislili, da se je kam izselil ali pa da je storil samomor. Bil je še le kratko časa oženjen. Nedavno pa je došlo oblasti neko brezimno pismo, v katerem je stalo, da ima izginolega sina lastni oče zaprtega v nekež temni lukni. Šli so ga iskati in zares so ga našli na smradljivi slami do kosti shujanega ležati, od koder so ga takoj spravili na beli dan — očeta pa zaprli.

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Desetero zapovedij, katere naj bi v božji naravi vsakdor vestno spolnjeval, se glasi: 1. Ne lomi in trgaj vej in mladik, tudi ne listja in cvetkov z dreves ali z grmovja, ne reži jih z nožem in ne otepaj jih s palico! 2. Ne hodi po tratah v nasadih in vrtih, ne črez travnike (kjer ni steze ali pota), veliko manje pa še črez posejane njive! 3. Ne trgaj cvetlic v javnih nasadih in vrtih, na travnikih ali poljih, da bi jih potem razmetaval po cestah in trgih, ker to ni samo grda razvada, temuč je tudi tatvina! 4. Ne izruvaj po gozdih grmičevja od črnic (borovnic) in brusnic (Preiselbeeren) in tudi vresja, praproti in drugih gozdnih rastlin ne izmulj in ne reži; to škoduje namreč gozdnim tlem. 5. Ne odščipuj, odrezuj ali ne odklati mladim, na novo zasajenim gozdnim drevesom, n. pr. borovcem, smrečicam, hojčicam itd. vršičkov ali gornjih mladik, ker to jim škoduje, da začno hirati ter se posušé, ali pa ostanejo pohabljené sirote! 6. Ne razmetuj po stezah, cestah in trgih pomerančnih lupin, črešnjevih ali slivinih koščic, papirnatih koščekov, kruhovih skorij itd.! 7. Ne zarezuj v klopi v javnih nasadih in vrtih črk ali imen, ne riši ali piši po njih in ne maži po njih! 8. Ne zatikuj ali zamašuj studencev na javnih prostorih, ker te naprave stanejo mnogo denarja in se toraj z lahkomišljenim ali hudomušnim ravnanjem dela velika škoda! 9. Ne lovi ptičev pevcev, ne moti jih pri gnjezdenju ali pri valitviji! 10. Ne pokončuj drugih koristnih živalij kakor so n. pr. žabe, martinčki, kuščarice, slepci, krti itd., ker te živali zatrejo mnogo škodljivega mrčesa! — Kdor ne spolnuje teh zapovedij in proti njim greši, greši tudi proti božjemu stvarjenju in s tem kaže, da je neumen, surov in

hudoben človek. Kmet ravnaj se po teh zapovedih ali si doma ali pa prideš v katerokoli mesto, pa tudi za mestjana so veljavne, najsi se že spreha po mestnih nasadih in vrtih ali pa pride na deželo.

S čim najbolje gnojimo rastlinam v loncih (tegel-nih)? Nekteri ljudje rabijo v to svrhu kavino goščo (mot, Kafesatz) in tobakov (cigaren) pepel, kar se pa nikakor ne priporoča, ker to gnojilo nima hitrega in povoljnega vspeha. Najboljše gnojilo za lončne rastline so roženi obstružki (Hornspähne, Hornmehl) in pa kravjek. Obe tvarini morata nekaj časa ležati v vodi, s katero se potem rastline zamakajo.

Poslano.*

Slavno uredništvo „Štajerca“ blagovoli sprejeti v prihodnjo številko sledeče vrste:

Mariborski klerikalni listič „Naš Dom“ priobčil je v svoji številki z dne 19. maja dopis, kakor sledi:

»Štajerc« in Drewenschegg katerega smo svoj čas dobro osvetili in ki sta si bila nekaj časa nasprotna, sta si zopet dobra. To je pač stara stvar, da »gliha vkup štriha«, ali to se nam zdi čudno, da so gospodje za »Štajercem« zopet milostljivo sprejeli onega Drewenschegga, ki se je po Celju ponujal za urednika listu, ki naj bi se ustanovil proti »Štajercu«. Drewenschegg sicer ni oseba, katera bi bila vredna, da bi se pisalo o nji, pač pa je značilno za list sam in za ptujsko nemško gospodo, katera ga izdaja, kakor za ono, ki ga tudi po Koroškem razširja, da prodajajo Drewenscheggove izbruhe še nadalje svojim slepim čitateljem. So pač drug drugega vredni — Ornig, Drewenschegg in razni drugi posilnemei!

Ta članek je ponatisjen iz klerikalnega lističa, ki izhaja v Celju, namreč iz „Domovine“ skoraj dobesedno!

Veseli me, da še niso gospodje okoli „Domovine“ in okoli klerikalnega glasila v Mariboru na mene pozabili, veseli pa me tudi, da sta mi omenjena klerikalna časopisa zopet ponudila priložnost javno dokazati, kaki potuhnjenci so dopisniki „Domovine“ in „Našega Doma!“

Med drugim stoji v gori navedenem dopisu tudi to: „Ali to se nam zdi čudno, da so gospodje za ‚Štajercem‘ zopet milostljivo sprejeli onega Drewenschegga, ki se je po Celju ponujal za urednika listu, ki naj bi se ustanovil proti ‚Štajercu‘.“

Na to odgovorim spodaj podpisani sledeče:

Dotičnega dopisnika imenujem tukaj javno: potuhnjena, brezčastnega, brezsravnega lažnjivca in to s polno pravico, ker se nisem nigdar in nikoli ponujal ne v Celju in ne drugod za urednika listu, ki naj bi se ustanovil proti „Štajercu“.

Gospodje v uredništvu „Domovine“ in „Našega Doma“, ako imate količkaj žurnalistične poštenosti v sebi, potem bodete izročili ime dopisnika ali pisca gori ponatisjenega pravcatega „izbruha“ Vaših listov javnosti!

Leskovec dne 1. junija 1904.

Janez Drevenšek.

* Za ta dopis uredništvo in upravnništvo ni odgovorno.

Pisma uredništva.

Naročnik št. 3772. Ne zamerite, da Vašega dopisa ne moremo ponatisniti! Je preveč oseben. S takimi ničimi baburami, kakoršna je od Vas imenovana oseba, vredno, da bi se bavili; bolje je, da ji Vi svoje mnenje v povete. Pozdrav Vam bodi tje gor na lepi „Obersteier“!

G. Matija Lojen, Hamborn. Zaradi pomanjkanja prostora tokrat nemogoče. Pozdrav Vam in vsem rojakom kaj na tujem!

Dopisnik v Libučah. Ste pač kaj vroče krvi. S Vam menda znan pregovor, da še Bog ne ustreže vsem dem. Toraj brez zamere!

Dopisniku v Pišecah: Brez podpisa ne sprejemamo naš list nobenega dopisa. Ravnajte se toraj po tem!

Dopisniku v Šoštanjju: Prosimo za kaj bolj zanimivega

Dopisnik v Pamečah: Za tokrat prepozno došlo.

Loterijske številke.

Trst, dne 28. maja:	77,	67,	13,	30,
Gradec, dne 4. junija:	74,	55,	70,	3,

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

kot primes vsakdanji kavni pijači.

Redka priložnost!

Štiri novi, izvrstni bicikeljni se prodajo proti gotovemu denarju, komad (Stück) po goldinarjev. Kdor želi kupiti, naj piše nemudoma trgovino: Brata Slawitsch v Ptuj.

Vsa

Gur

najfine
dalje
in tak
kovrst

Velik

Nikdar v
nu

500 ko

Ena kras
koča pre
kazalom,
katero se
derna ži
3 jako fi
za gospo
kamenon
z jantari
broša za
žepno to
mošnjiče

N

Ta
elegante

za ma

HI
zdelane
Kdor nar
nem pov
njih širo

Dunajsk

Ne

